

Værdiansættelse i årsrapporter i DLBR-virksomheder, herunder anvendelse af vejledende statuspriser

Formålet med dette notat er at præcisere principielle forhold omkring værdiansættelse af aktiver i årsrapporter i DLBR-virksomheder, herunder at forklare, hvordan de vejledende statusværdier fastsættes og hvor de kan anvendes. Promilleafgiftsfonden for landbrug

November 2013

Notatet er udarbejdet af statsaut. revisor Kim Wegener og landskonsulent Arne Oksen, Økonomi og Virksomhedsledelse, VFL og godkendt af [statusprisgruppen i DLBR](#).

1. Generelt om regnskabsudarbejdelse

Erhvervsdrivende virksomheder, herunder landbrug, er pligtige til at følge reglerne i årsregnskabsloven (ÅRL), såfremt de udarbejder en årsrapport, der ikke alene er til virksomhedens eget brug. ÅRL giver i store træk virksomheden to muligheder, når regnskabet skal udarbejdes. Enten værdiansættes aktiverne til kostpris eller også værdiansættes de til dagsværdi. Virksomhedens valg gælder for alle de aktiver, der indgår i den enkelte regnskabslinje, men der kan godt vælges kostpris på nogle regnskabslinjer og dagsværdi på andre.

I DLBR anbefaler vi, at man anvender dagsværdi, da dette giver det mest korrekte billede af virksomhedens værdi. Det er vigtigt at understrege, at der er tale om en anbefaling, idet det altid vil være virksomhedens ejer, der afgør, hvilke principper regnskabet ønskes udarbejdet efter. Det, at man som branche ønsker muligheden for at foretage benchmarking, må ikke være afgørende for den enkelte virksomheds valg af regnskabspraksis.

Dagsværdi er defineret ved at være den pris, man kan opnå ved salg i velfungerende marked. Såfremt der ikke eksisterer et velfungerende marked, opgøres dagsværdien som kapitalværdien af aktivet, svarende til en tilbagediskontering af det fremtidige afkast. Opskrivning til dagsværdi bygger på den filosofi, at balancen skal afspejle værdierne af virksomhedens reelle investeringer, dvs. de værdier, som kunne have været opnået, hvis virksomheden skilte sig af med aktiverne. Derved afspejler afskrivninger og nedskrivninger tilsammen den omkostning, som virksomheden har ved at besidde aktiverne fra primo regnskabsåret til ultimo.

2. Hvordan fastsættes de vejledende statuspriser

Videncentret for Landbrug, Økonomi og Virksomhedsledelse offentliggør hvert år et notat om vejledende statuspriser til brug for udarbejdelsen af regnskabet. Notatet indeholder de bedste skøn på aktuelle dagsværdier samt en kort beskrivelse af, hvorledes priserne er fastsat. Igen skal det understreges, at der er tale om vejledende priser. En virksomhed har i relation til ÅRL pligt til at fravige dem, såfremt priserne ikke svarer til priserne på den konkrete ejendom. Der henvises i øvrigt til seneste notat af november 2013.

De vejledende statuspriser for besætninger og beholdninger anvendes også i Ø90 som værdier i besætnings- og beholdningsmodulerne på landsniveau.

2.1. Fast ejendom (Grunde og bygninger)

For fast ejendom, der typisk er den største post i balancen, kommer der ikke vejledende priser. Dette skyldes, at der er så mange individuelle forhold, der skal tages hensyn til, at det ikke vil give mening at melde en generel pris ud. Den enkelte virksomhed (landmanden) skal derfor foretage et skøn over værdien årligt ud fra handler eller vurderinger i området eller ud fra kapitalværdien, jf. ovenfor.

For bygningers vedkommende kan der også tages udgangspunkt i kostprisen med fradrag af af- og nedskrivninger.

Såfremt der er en værdiændring i forhold til det foregående år, skal der foretages en op- eller nedskrivning. Denne op- eller nedskrivning påvirker resultatet, så længe vi befinder os under den faktiske anskaffelsessum. Såfremt vi er over den faktiske anskaffelsessum, er det alene egenkapitalen, der påvirkes. For bygninger gælder i øvrigt, at der foretages en årlig afskrivning ud fra en forventet levetid, som modsvarer det 'naturlige' slid og ælde på bygningen. Det bemærkes, at man med passende mellemrum skal forholde sig til, om den forventede levetid er afstemt med bygningens reelle levetid som produktionsbygning. Ellers skal levetid og afskrivningsprofil justeres.

2.2. Immaterielle aktiver

Mælkekvote

Mælkekvotesystemet ophører i 2015. Mælkekvoten værdiansættes i 2013 og 2014 under hensyntagen hertil.

Øvrige

Den vejledende værdi for leveringsrettigheder (kartofler og fabriksroer) og betalingsrettigheder værdiansættes ud fra, hvad de er omsat til den seneste måned forud for statutidspunktet – eller hvis omsætningen er begrænset ud fra en skønnet værdi.

2.3. Besætninger og beholdninger

De vejledende besætningsværdier ansættes med udgangspunkt i de værdier, de forskellige besætningskategorier er handlet til i de seneste fire uger før statutidspunktet. De vejledende besætningsværdier angives som en enhedspris. Det vil sige, at det er en gennemsnitsværdi for malkekøer, hvor der så ganges med antal køer inden for den relevante kategori. Ud fra de besætningsgrupper, der handles (for kvægs vedkommende udsætterkøer, løbekvier, drægtige kvier og kalve) beregnes værdier på de forskellige aldersintervaller af kvier og køer.

Det er således ikke hvert eneste dyr, der værdiansættes ud fra vejledende priser, men grupper af dyr, der værdiansættes til samme værdi, velvidende at de enkelte dyr i gruppen kan afvige fra hinanden. Således værdiansættes en 1.gangs højdrægtig ko til samme værdi som en udsætterko – selv om de er af en betydelig forskel i værdi.

Tilsvarende gælder for svin, fjerkræ, får m.v.

Antages besætningen eller dele heraf at have en anden værdi pr. enhed, skal denne anvendes.

De vejledende priser for minktæver og minkskind bør principielt værdiansættes ud fra dagsværdiprincippet. Handel med minkskind foregår på auktioner på Kopenhagens Fur fem gange om året. Den enkelte minkavler kan dog udmærket tage udgangspunkt i kostprisen inklusive IPO. Da

mange minkavlere, der får lavet regnskab i DLBR-virksomheder, anvender kostpris, kan statusprisgruppen offentliggøre såvel en vejledende statuspris med udgangspunkt i dagsværdi som en vejledende statuspris med udgangspunkt i kostpris. Hvis kostprisen afviger fra nettorealisationsværdien, skal der nedskrives til denne.

De vejledende priser for beholdning af egen avl af salgsafgrøder (korn, raps, frø m.v.) værdiansættes ud fra de fakturerede priser, der er handlet til den seneste måned før statustidspunktet. Det er ofte DLG's handel, der ligger til grund for priserne. Mængden af den pågældende beholdning opmåles eller beregnes og ganges så med den vejledende enhedspris.

2.4. Grovfoder

Grovfoder anses ikke for en vare, hvor der findes et frit marked, og det er dermed ikke muligt at have en vejledende pris ud fra handel med grovfoder. Den vejledende grovfoderpris værdiansættes derfor ud fra kostprisen samt Indirekte Produktions Omkostninger. I denne indgår styk-, maskin- og arbejdsomkostninger. Desuden indgår en 'jordleje', som beregnes med udgangspunkt i en forpagtningsafgift. Denne er udtryk for en IPO, der erstatter de faktiske renteomkostninger, der måtte være på den enkelte bedrift til afholdelse af renteomkostninger/forpagtningsafgift ved at eje eller forpagte jorden.

Da fremstillingsprisen for majs og græs pr. enhed er forskellige, offentliggøres vejledende grovfoderpriser for henholdsvis majs og græs. Hvis kostprisen inklusive IPO overstiger nettorealisationsværdien, skal der nedskrives til denne værdi. Vurderingen af nettorealisationsværdien er baseret på oplysninger om den forventede realisationsværdi. Denne vurdering kan tage udgangspunkt i den forventede salgsværdi af grovfoderet eller i den produktionsmæssige værdi, som grovfoderet må have i den videre produktionsproces.

3. Hvornår giver det mening at fravige de vejledende statuspriser

En virksomhed skal som nævnt ovenfor fravige de vejledende statuspriser, såfremt disse ikke stemmer overens med de faktiske forhold. Da et af ønskerne med regnskabsaflæggelsen er at få et billede af virksomhedens samlede værdi, vil det ikke give mening at anvende nogle vejledende priser, der er åbenlyst forkerte. Således kan det være meningsfyldt at anvende en højere værdi for en nyindkøbt kvægbesætning, der udelukkende består af højdrægtige kvier og unge køer, der må formodes at have en højere værdi end en gennemsnitsbesætning.

Beholdningspriser på egen avl af korn, raps og frø m.v. kan fraviges på lokale områder eller på bedriftsniveau, hvor de aktuelle priser på statustidspunktet må formodes at fravige de vejledende priser.

Grovfoderprisen kan fraviges, hvis individuelle beregninger på bedriftsniveau giver et væsentligt forskelligt resultat fra den vejledende pris. Den kan ligeledes fraviges, hvis der på den konkrete bedrift er aftalt, at grovfoderet er produceret til salg – og denne pris kendes.